

تابع تولید آموزش

دهند (Hanushek, 2007). مجموعه این نکات سبب شده تا تابع

تولید به صورت زیر درآید:

$$L = f(S, tL, E)$$

که در آن L میزان یادگیری دانش آموز، S کیفیت نظام آموزشی، tL مقدار زمانی که والدین صرف آموزش فرزند خود می کنند و E میزان تحصیلات والدین (به عنوان نمادی از کیفیت زمان) (Krueger, 1999).

تحقیقات اخیر حاکی از آن است که کیفیت مدرسه از اهمیت بسیار بالایی برخوردار بوده و بازار کار برای تفاوت در توانایی های شناختی دانش آموزان که در مدرسه کسب شده ارزش زیادی قائل است. توانایی هایی را که افراد در مدرسه کسب می کنند، مستقیماً بر بهره وری آنان تأثیر می گذارد و قدرت تولید آنان را ارتقا می بخشد (Hanushek, 2005). امروزه مسلم شده افرادی که از مدارس با کیفیت فارغ التحصیل می شوند، در حوزه فردی و در عرصه اجتماعی مشارکت بیشتری در تولید ملی دارند و از بهره وری بالاتری برخوردارند.

کتاب شناسی

نادری ابوالقاسم (۱۳۹۴). «تابع تولید آموزش عالی: کاربردها، چالش ها و چشم اندازها»، فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی، دوره ۲۱، شماره ۳.

Coleman, J.S., et al (1966). *Equality of educational opportunity*, Washington, DC: Government Printing Office.

Hanushek, Eric A. (2007). *Education Production Functions*, Palgrave Encyclopedia.

Krueger, Alan B. (1999). "Experimental estimates of education production functions", *Quarterly Journal of Economics*, 114, no.2 (May):497-532.

Hanushek, Eric A. (2005). "The Economics of School Quality", *German Economic Review*, 6, no. 3 (August):269-286.

مصطفی عمادزاده

گروه اقتصاد دانشگاه اصفهان

Education production function

تابع تولید آموزش، کاربرد مفهوم اقتصادی تابع تولید در حوزه آموزش است. این تابع رابطه بین نهاده ها و ستانده ها آموزشی را بیان می دارد. نهاده ها عبارت اند از: ویژگی های مدارس، معلمان، مواد درسی و تجهیزات و فناوری آموزشی؛ و ستانده ها عبارت اند از: توانایی های شناختی که دانش آموز در محیط آموزشی یاد می گیرد. تابع تولید به موفقیت تحصیلی سالانه دانش آموز در برابر نهاده های به کار گرفته شده می پردازد (نادری، ۱۳۹۴). فرض بر آن است که هر سال تحصیلی مقدار مشخصی از پیشرفت تحصیلی به دنبال دارد. این معیار تنها زمان سپری شده در مدرسه را نشان می دهد، بدون آنکه توجه کند در مدرسه طی سال چه گذشته است. تحلیل نقش نهاده ها در تعیین موفقیت تحصیلی با گزارش کولمن در سال ۱۹۶۶ در ایالات متحده آمریکا آغاز شد (Coleman, 1966). در این مطالعه به فرصت های آموزشی ایجاد شده در مقابل هزینه های انجام شده در آن کشور اشاره دارد. مشارکت عمده کولمن در آن است که توجه را به عملکرد دانش آموزان معطوف می دارد. بدین معنی که در مقابل نهاده های به کار رفته چه موفقیت های تحصیلی به دست آمده است. او بر این باور است که محصول فرآیند آموزشی یا موفقیت تحصیلی مستقیماً به نهاده هایی (همچون، ویژگی های مدارس، معلمان، مواد درسی و امثال آن) وابسته است که در اختیار سیاست گذاران آموزشی قرار دارد و خانواده ها و هم سن و سالان، بهره ذاتی و ظرفیت یادگیری دانش آموزان در آن نقشی ندارند. در صورتی که اکنون مسلم شده که میزان موفقیت تحصیلی دانش آموز به شدت تحت تأثیر پیشینه فردی، محیط و خانوادگی است. علاوه بر این، در حالی که موفقیت تحصیلی در مقاطع مجزائی از زمان اندازه گیری شده، فرآیند آموزشی تجمعی است، بدین معنی که نهاده هایی که پیش از این به کار گرفته شده اند، می توانند سطح تحصیلی کنونی دانش آموزان را تحت تأثیر قرار